Rav argues with him in one

רב פליג עליה בחדא –

Overview

The גמרא concluded that ר' דוסא maintains יד פועל על התחתונה, whether he is a hired worker (שכיר יום) or whether he is a contractor (קבלן); however ר"ד agrees with ד"ד regarding a ידו על התחתונה) but disagrees with him regarding a שכיר יום, for there יד פועל על העליונה according to רב. Our תוספות reconciles our אמרא with a seemingly contradictory גמרא.

asks: תוספות

ואם תאמר בפרק הגוזל קמא (בבא קמא קב,א ושם) דאמר דהלכה כמתניתין -And if you will say; in פרק הגוזל קמא, where the גמרא states the הלכה is like our - משנה

- 3דכל המשנה¹ ידו על התחתונה משום דתני לה בהדי² הלכתא פסיקתא דכל החוזר בו That whoever changes he has the 'lower hand', the reason we know the הלכה is כל המשנה ידו על התחתונה, because it is taught together with the fixed כל - החוזר בו ידו על התחתונה

והלא אין הלכה כהך דכל החוזר בו וסתמא⁴ הלכה כרב דפליג עליה -However, the הלכה is not like this ruling of כל החוזר בו ידו על התחתונה, for presumably the ruling is like אין who argues with the משנה's ruling and maintains that 'יד פועל יכול לחזור בו וכו' and יד פועל על העליונה. There is a contradiction between the ruling of רב that ב"ק and the assumption of the גמרא in ב"ק that the פועל יכול לחזור בו ידו על is החוזר בו ידו על התחתונה.

מוספות answers:

ויש לומר דהתם סבר כאיבעית אימא דהכא⁵ דשפיר סבר רב כמתניתיו דכל החוזר -

¹ If an employer hired a worker to (for instance) dye his wool black, and he dyed it red, according to ר' יהודה (who argues with מר"מ) the owner has the upper hand, meaning he pays the worker the lesser of (either) his expense in purchasing his dying ingredients), or the increase in value of the wool (whichever is less). The גמרא there rules like ה"י because our משנה states כל המשנה ידו על התחתונה. See following footnote # 2.

² The ruling of כל המשנה has no place in our משנה, however the משנה mentions it together with כל החוזר בו ידו על to let us know that (even though there is a מחלוקת regarding כל המשנה [see footnote # 1] nevertheless) just like the הלכה is ל החוזר בו ידו על התחתונה that argue) similarly the תנאים csince we do not find תנאים משום דקתני לה גבי הלכתא פסיקתא כל המשנה ידו על התחתונה וכל החוזר בו ידו על there is משום להתא פסיקתא כל המשנה ידו על התחתונה וכל החוזר בו התחתונה.] See footnote # 6.

 $^{^3}$ It is obvious that the גמרא there assumes that the הלכה is certainly בל התחתונה.

 $^{^4}$ The הגהות הב"ח amends this to read, דמסתמא (instead of וסתמא).

 $^{^5}$ The איבעית אימא here maintains that the פועל is not discussing מיבעית אימא איבעית אימא is not discussing פועל (for by a פועל the rule is פועל the rule is פועל, but rather a case of a retraction in the sale of a field (עיי"ש), to which בר agrees.

And one can say; that that the גמרא there agrees with the איבעית אימא here that רב indeed agrees with our משנה of כל החוזר ידו על התחתונה.

חוספות offers an alternate resolution to the contradiction:

אי נמי כיון דתנא לה תנא גבי הלכתא פסיקתא⁶ -

Or you may also say; since the rule of כל המשנה וכו' was taught by הלכתא פסיקתא -אם כן סבר התנא דהכי הלכתא דכל המשנה ידו על התחתונה -

Therefore we can assume that the משנה of our משנה assumes that this is the ruling. that כל המשנה ידו על התחתונה -

ונהי דבההיא דכל החוזר אין הלכה -

So granted that regarding the ruling of כל החוזר בו ידו על התחתונה, the ב"ק in גמרא may agree that this is not the הלכה, since the הלכה is like בו that בו that - פועל יכול לחזור בו

מכל מקום ההיא דכל המשנה הויא הלכה ^{7} דלא אשכחן אמורא דפליג עליה: Nevertheless, that ruling of כל המשנה ידו על התחתונה is the valid הלכה, since we do not find any אמורא which argues on it (as we found regarding the כל החוזר בו of כל החוזר בו, where רב argues with it).

Summary

The גמרא in ב"ק (which maintains the הלכה is התחתונה על התחתונה (can either maintain the הלכה is כל החוזר בו ידו על (according to the איבעית אימא), or it can disagree with the ruling of כל החוזר.

Thinking it over

How can we explain the differing views of the first answer of תוספות (that if the כל המשנה וכו' will not necessarily be כל החזור בו וכו' התחתונה will not necessarily be כל החוזר וכו' and the second answer of תוספות (that even if the הלכה is not כל החוזר וכו' התחתונה is התחתונה וכו' התחתונה (כל המשנה וכו' התחתונה)?

Therefore the גמרא there (in ב"ק rightfully states that the rule (of our משנה that משנה is indeed רב (for [even] רב agrees to that rule).

⁶ The meaning of הלכתא פסיקתא (according to this answer of תוס' ב"ק קב,א ד"ה גבי (pin) may be that the manner in which the משנה states it, i.e. 'כל החוזר בו וכו' $\frac{cd}{c}$ המשנה of the משנה is convinced that this is a universally accepted הלכה. [See (also) the end of footnote # 2 regarding the גירסא there in ב"ב"ק.]

⁷ It is this ruling of כל החוזר בו that is relevant there (see footnote # 1), not the ruling of כל.